

## USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Petry Weissové a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobce: **J. K.**, proti žalované: **Vězeňská služba ČR, Věznice Ostrov**, se sídlem Vykmánov 22, Ostrov, o žalobě proti rozhodnutí žalované o změně zařazení žalobce z I. propustného stupně vnitřní diferenciaci do II. propustného stupně vnitřní diferenciaci, s nímž byl seznámen dne 18. 9. 2020, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 6. 1. 2021, č. j. 77 A 156/2020 - 49,

### t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

### O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce se žalobou u Krajského soudu v Plzni (dále jen „krajský soud“) domáhal zrušení rozhodnutí žalované, jímž byl podle § 39 odst. 7 vyhlášky č. 345/1999 Sb., kterou se vydává řád výkonu trestu odnětí svobody, ve spojení s § 40 odst. 1 zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody, přeřazen z I. propustného stupně vnitřní diferenciaci do II. propustného stupně vnitřní diferenciaci.

[2] Krajský soud v záhlaví označeným usnesením (dále jen „napadené usnesení“) žalobci přiznal částečné osvobození od soudních poplatků v rozsahu dvou třetin (I. výrok usnesení) a zamítl žalobcuv návrh na ustanovení zástupce (II. výrok usnesení). Poté, co posoudil žalobcovy osobní, majetkové a výdělkové poměry na základě jím vyplněného formuláře (žalobce nemá žádné příjmy ani výnosy z majetku; nevlastní žádný majetek větší hodnoty; má množství vysokých dluhů; má vyživovací povinnost k synovi ve výši 2.000 Kč; pravidelné měsíční výdaje ve výši 1.500 Kč a výdaje za léky ve výši 600 Kč) a taktéž s přihlédnutím k údajům sděleným žalovanou (v roce 2020 žalobci přicházel prakticky každý měsíc finanční příjem v průměrné výši 4.000 Kč; celkem měl v roce 2020 příjem 45.000 Kč, z nějž měsíčně má k dispozici 2.500 Kč na nákup v kantýně a léky; k datu 8. 12. 2020 disponuje částkou 2.760 Kč, z níž je 1.500 Kč blokováno na nákup ve vězeňské kantýně) dospěl k závěru, že u žalobce nejsou splněny podmínky pro úplné osvobození od soudních poplatků ve smyslu § 36 odst. 3 s. ř. s. pro chybějící zvláště závažné důvody. Krajský soud však shledal, že osvobození od placení soudních poplatků v rozsahu 2/3 je adekvátní žalobcovým poměrům, a v uvedeném rozsahu tudíž návrhu žalobce na osvobození od soudních poplatků vyhověl.

[3] K požadavku na ustanovení zástupce krajský soud uvedl, že žaloba obsahuje veškeré zákonné náležitosti, je z ní patrné, v čem žalobce spatřuje nezákonnost rozhodnutí žalované,

z žalobcových podání je také zřejmé, že má obстойné znalosti a dovednosti v oblasti právní argumentace, a tudíž ustanovení zástupce není nezbytně třeba k ochraně žalobcových práv.

[4] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) nyní brojí proti napadenému usnesení včasnou blanketní kasační stížností.

[5] Nejvyšší správní soud tudíž vyzval stěžovatele usnesením ze dne 28. 1. 2021, č. j. 4 As 7/2021 - 8, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení doplnil kasační stížnost o důvody, pro které napadá usnesení krajského soudu a aby uvedl, co navrhuje (petit), a poučil jej o tom, že nebude-li kasační stížnost ve stanovené lhůtě doplněna, Nejvyšší správní soud ji odmítne podle § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona. Uvedené usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 3. 2. 2021.

[6] Stěžovatel podáním ze dne 16. 2. 2021 požádal o úplné osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce z řad advokátů. Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 10. 3. 2021, č. j. 4 As 7/2021 - 15, stěžovatelův návrh na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti zamítl. Poukázal na usnesení svého rozšířeného senátu ze dne 9. 6. 2015, č. j. 1 As 196/2014 - 19, a shrnul, že v případě, je-li předmětem přezkumu rozhodnutí krajského soudu procesní povahy (jak je tomu i v souzené věci), není třeba trvat na zaplacení soudního poplatku (o návrhu na úplné osvobození od soudních poplatků tudíž kasační soud ani samostatně nerozhodoval) a neuplatní se v takovém případě ani povinné zastoupení v řízení o kasační stížnosti podle § 105 odst. 2 s. ř. s. Nejvyšší správní soud se přesto zabýval tím, zda v nynějším případě nejsou dány důvody, pro které je ustanovení zástupce nezbytně k ochraně jeho práv. Dospěl však k závěru, že tomu tak není, neboť z vlastní úřední činnosti je mu známo, že stěžovatel (s ohledem na množství vedených sporů) je schopen učinit a zformulovat podle poučení soudu i bez pomoci zástupce jednoduchá podání, mající však dostatečnou kvalitu, tudíž také doplnit kasační stížnost. Stejným usnesením tudíž Nejvyšší správní soud stěžovatele opětovně vyzval k doplnění kasační stížnosti o důvody, pro které se brání napadenému usnesení, a k formulaci petitu s odkazem na § 106 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 37 odst. 3 téhož zákona. Uvedené usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 11. 3. 2021.

[7] Stěžovatel na to v soudem stanovené měsíční lhůtě reagoval podáním ze dne 11. 4. 2021 (podaným k poštovní přepravě včas dne 12. 4. 2021). V něm uvedl, že napadené usnesení je nezákonné a neústavní, a doplnil, že důvody, pro které usnesení krajského soudu napadá „*jsou mnou výslovně a přesně formulovány v mých podáních, která předcházela napadenému usnesení, a která jsou založena v předmětném spisovém materiálu vedeném KS Plzeň pod č. j. 77 A 156/2020 (včetně mnou vyplněného formuláře „Prohlášení o osobních...“). Na tato podání nyní plně tímto odkazují i před NSS ČR.*“ Stěžovatel navrhl napadené usnesení zrušit.

[8] Podle § 106 odst. 1 s. ř. s., *kromě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně. Podle odst. 3 téhož ustanovení, nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc.*

[9] Podle § 37 odst. 5 s. ř. s., *předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví mu k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.*

pokračování

[10] Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že pokud stěžovatel v kasační stížnosti neuvede, z jakých důvodů napadá rozhodnutí, proti němuž kasační stížnost směřuje (§ 106 odst. 1 s. ř. s.), a tyto vady k výzvě soudu neodstraní, nelze v řízení pokračovat a soud kasační stížnost odmítne (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2003, č. j. 2 Ads 29/2003 - 40).

[11] Stejně tak je tomu i v nyní posuzované věci. Stěžovatel neuvedl nic konkrétního proti postupu krajského soudu v řízení o žalobě či proti napadenému usnesení. Z kasační stížnosti nevyplývá, jakých konkrétních pochybení se krajský soud podle stěžovatele dopustil (ať již ve smyslu vad řízení, či v právním závěru). Stěžovatel sice k výzvě soudu jednu z vytčených vad kasační stížnosti (chybějící petit) doplnil, stále však absentuje uvedení jakýchkoliv vad, jichž se krajský soud dopustil, ať již v řízení předcházejícím vydání napadené usnesení, nebo při posouzení stěžovatelových žádostí (o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce). V čem spočívá nezákonnost a neústavnost napadeného usnesení tudíž stěžovatel dosud neuvedl. Nejvyšší správní soud přitom není povinen, ale ani oprávněn za stěžovatele vyhledávat z jeho podání, která nadto učinil v řízení před krajským soudem, důvody, pro něž zákonnost napadeného usnesení zpochybňuje a z nichž ji lze dovodit.

[12] Kasační stížnost, která je mimořádným opravným prostředkem, jak ji i po opakovaných výzvách Nejvyššího správního soudu stěžovatel formuloval, proto považuje kasační soud stále za nedostačující ve smyslu § 106 odst. 1 s. ř. s., tedy také nezpůsobilou věcného projednání.

[13] Nejvyšší správní soud proto uzavírá, že ačkoliv stěžovatele řádně opakovaně vyzval k odstranění vad kasační stížnosti a současně jej poučil o následcích nerespektování této výzvy, vytýkané vady stěžovatel odstranil pouze zčásti (formulací petitu), konkrétní kasační důvody však dosud neformuloval a uvedený nedostatek kasační stížnosti neodstranil. Jak již uvedeno, za odstranění vad nelze považovat prostý odkaz na některá z podání učiněných stěžovatelem v řízení o žalobě. Vzhledem k tomu, že potřebné důvody, pro něž napadá usnesení krajského soudu, stěžovatel nedoplnil, nebyly splněny podmínky stanovené v § 106 odst. 1 s. ř. s. pro projednání kasační stížnosti. Za této procesní situace Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona odmítl.

[14] Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona, podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, jestliže byla kasační stížnost odmítnuta.

**P o u č e n í:** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. května 2021

JUDr. Jiří Palla  
předseda senátu